

Oheň je dobrý sluha, ale zlý pán.... horúca správa a to doslovne

25. apríl, streda večer 21:13

Asi pred trištvrte hodinou sa podarilo ľuďom na Cirovskej úspešne uhasiť rýchlo sa rozrastajúci požiar u Sabovcov. Stačila trocha neopatrnosti a suché drevo naukladané na siahovicu blčalo ohňom.

Keď som vyšla pred dom videla som 2,5 m vysokú siahovicu v plameňoch, šľahajúcich ešte o nejaký ten meter vyššie. Vylakani domáci sa snažili hasiť vedrami a pospájaným šľafom. Keď minulý rok horelo u Pohankovcov, naša dopisovateľka napísala, že ju zarazila „lahostajnosť niektorých prizerajúcich sa ľudí.“ Našťastie, o ľuďoch na Cirovskej to neplatí.

Keď som pozrela na uličku, videla som schádzať sa zvedavých ľudí, ale najmä som videla môjho švagra, Ďuriho Jánošíka, ktorý utekal s požiarnou hadicou a hydrantovým kľúčom, ktorým je možné otvoriť požiarne hydrant a potrebným nádstavcom. To som už kričala na môjho muža, aby išiel pomáhať, dobíhali Peťo Pál, Janko Flaška aj Peter Príbeli o chvíľku aj Ivo Jánošík. Musím sa priznať, že som si občas uľahovala zo záhorských dobrovoľných hasičov, že jediní čo vedia uhasiť je smäd, teraz som priam žasla ako profesionálne a rýchlo napojili nástavec, otvorili hydrant, rozhodili hadicu a v priebehu 3 minút začali prudkým prúdom vody hasiť prudko sa rozrastajúci oheň, ktorý hrozil, že prejde na strechu prístavby, či chlievov. Cez Pálovu a Dillhoffovu záhradu však bola hadica dosť krátka, ale to už utekal Janko Flaška pre druhú. Domáci hasili odo dvora a postupne sa im darilo postrkať niektoré drevá, takže sa dal uhasiť aj oheň tlejúci vo vnútri siahovice. Požiarne hydrant sa osvedčil ako skvelá pomoc, keď človek vie s ním nárábať.

M. Jánošíková

Možno je to banálny a smiešny námet, ale napísať úvahu na tému plienok mi skrsol v hlave, keď som pri potulkách v blízkom okolí našej dedinky narážala temer „na každom rohu“ na haldy plienok. Samozrejme že patrične použitých našimi malými spoluobčanmi. Zamyslela som sa nad tým, ako to bolo kedysi, keď tie dnešné, jednorázové plienky ešte neboli vôbec a každá nastávajúca mamička v tých časoch musela do výbavičky pre dieťaťko nakúpiť aj hrbu tejto nevyhnutnosti.

PLIENKY

Kedysi alebo Minulosť.

Dávno sú preč časy, keď som deň čo deň zapínala pračku, plnú plienok a večer čo večer trávila so žehličkou v ruke a keď sa potom celé šťoší čistučkých a voňavých plienok kopili v skrinke, aby do druhého dňa opäť absolvovali svoj zvyčajný kolobeh. Obyčajne takto kolovalo päť tuctov bavlnených plienok dovtedy, kým sa ten malý človeček nespriatelil s nočníkom natoľko, aby plienkové rituály upadli celkom do zabudnutia. Vtedy plienky tíško, odložené v škatuli kdesi na skrini čakali na svoj čas. Ten nastal, keď do rodiny pribudol nový člen – malé, mrňavé bábo v perinke.

Plienky väčšinou dobre poslúžili po celú dobu, kým aj druhá ratolesť neobjavila čaro splachovacieho zariadenia. Možnosť nebyť na zadočku spútaný ťaživým batôžkom a radosť zo žblnkotu splachujúcej vody plienkam definitívne odzvonil. Skončilo sa ich hlavné poslanie. Snáď niektoré zachovalejšie, poslúžili ešte ako prachovka...

Jadro alebo Prítomnosť.

I nastali časy, keď mladá mamička nemusí denno-denne zapínať pračku. Aspoň nie preto, aby oprala plienky, do ktorých nemluvína vykonáva svoju prirodzenú biologickú potrebu. Ani nemusí po večeroch brať do ruky naparovaciu žehličku, aby plienocky žehlením „ala-tuti“ vydezinfikovala. Stačí, že zájde do obchodu, super alebo hypermarketu a kúpi celý balík, patrične ciachovaných podľa veku a vzrastu svojej malej radosti. Keď sa minú, hajde do obchodu pre nové balenie. V mladej rodinke sa ušetria práce prášky, elektrická energia,

/pokračovanie a dokončenie na strane 7./

Úvod

Film Okťabr (Desať dní, ktoré otriasli svetom) nakrútil Sergej Michajlovič Ejzenštejn. To ma napadlo hneď po tom, ako ma vyzvala pani Marcelka Jánošíková, aby som do nášho ZA-SE napísal článok o mojich 100 dňoch vo funkcii starostu obce Záhorce. Boli to dni, ktoré obrátili môj život naruby. Ujal som sa práce, ktorá sa takmer v ničom nepodobala mojej doterajšej práci učiteľa. Školský zvonček riadil môj pracovný deň. Presne som vedel podľa rozvrhu, čo a kde budem robiť. Teraz ešte ani ráno neviem, čo ma cez deň čaká, aká stránka – aký človek - príde a s akým problémom, otázkou alebo prosbou o pomoc.

100 dní, ktoré otriasli (mojim) svetom

Branislav Kázmer, marec 2007

Po voľbách

Po Komunálnych voľbách (2. decembra 2006) som si dokončil povinnosti v škole. Pri každej voľnej chvíli som chodil na Obecný úrad za pánom Huťanom – bývalým starostom, ktorý mi odovzdával funkciu. Vysvetľoval mi širokú a bohatú agendu obecného úradu. Chcel by som mu aj na tomto papieri za všetko, čo robil a ešte stále robí pre obec a aj pre mňa osobne, ešte raz pekne poďakovať. Mnohé problémy obce som poznal ako poslanec obecného zastupiteľstva. Z pozície starostu sa mi postupne začínali ukazovať v iných súvislostiach, širšie, hlbšie a bohužiaľ početnejšie. Vykonali sme aj potrebnú inventarizáciu, a tak už nič nebránilo oficiálnemu prebratiu funkcie.

Ustanovujúce zasadnutie obecného zastupiteľstva

Funkcie starostu som sa ujal na ustanovujúcom zasadnutí obecného zastupiteľstva 29. decembra 2006. Obecné zastupiteľstvo zvolilo zástupcu starostu, komisie obecného zastupiteľstva, predsedov

komisií, plat starostu, odmeny poslancom a ďalšie zákonom predpísané náležitosti.

Mnoho ľudí zaujíma (ako to už býva iných škrie) aký mám plat. Na vysvetlenie aspoň stručne. Plat starostu je určený zákonom (č. 253/1994 Z. z.) Podľa dikcie citovaného zákona starostovi patrí plat, ktorý je súčinom priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve za predchádzajúci kalendárny rok a násobku. Plat starostu nemôže byť nižší. Obecné zastupiteľstvo môže tento plat rozhodnutím zvýšiť až na dvojnásobok. Naše obecné zastupiteľstvo zvýšilo plat starostu o 15%.

Chcel by som ešte pripomenúť, aby ste pozorne sledovali úradné tabule obce. Na nich sa včas dozviete, aké nariadenia sa chystáme prijať v Obecnom zastupiteľstve –našom obecnom parlamente. Budú sa vás týkať. Môžete ich pripomienkovať pred ich prijatím.

Čistiareň odpadových vôd

Môj prvý väčší problém na seba nedal dlho čakať a už 2. januára 2007 vyhorelo hlavné čerpadlo v čistiarni. Bolo tesne po Novom roku, nikto mi nedvíhal telefóny... Bol to veľmi horúci týždeň. S čistiarnou nás čaká ešte veľmi veľa práce, kým ju dostaneme do ustáleného stavu. Musíme sprevádzkovať druhú nádrž, opraviť dúchadlo, nastaviť správne kyslíkové pomery atď. Všetko na nej stojí veľmi veľa. Na stočnom vyberieme asi 150 tisíc a na prevádzku dáme 350 tisíc. Je to veľký žrút peňazí. Spomínam to preto, aby sa Vám ľahšie platilo, ako sami vidíte, to nízke stočné.

Vodovod

Ďalší veľký žrút peňazí, možno aj najväčší je vodovod. Ak niečo neurobíme, stratíme na vodovode 200 tisíc korún ročne. Takže hneď som podnikol kroky, aby sme peniazmi neplytvali. Vyzývam aj teraz domácnosti, ktoré ešte nie sú napojené cez vodomery, je

/pokračovanie na strane 4. /